

Medlem fra Ringsted til Optagelse i Finanslovbetænkningen, ikke, skønt Datoen er bevaret, er ganske den samme som den Skrivelse, der her foreligger, idet der i den senere forløbne ret lange Tid paa forskellig Maade er blevet redigeret om paa den, men saa længe der ikke under Debatten gives særlig Anledning dertil, skal jeg ikke komme ind paa, hvori disse Rettelser bestaa. (Zahle: Vil De ikke være saa god at sige alt, hvad De mener De er berettiget til, med det samme!)

Formanden: Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) maa ikke afbryde Taleren.

Ordføreren (Jerichow): Jeg skal ikke komme nærmere ind paa at omtale dette Forhold, da jeg i og for sig vilde finde det ønskeligt, at denne Sag slet ikke havde været Genstand for offentlig Omtale i Aviserne, før den havde været til Behandling her i Salen, men hvis der skulde gives Opfordring til det, skal jeg med den ærede Formands Tilladelse gerne komme nærmere ind paa, hvilke Forandringer der er foretaget i den omtalte Skrivelse.

Hvad selve Sagen angaar, vide ærede Medlemmer, at den refererer sig til Forhandlinger, som ved tidligere Lejligheder have været førte i dette høje Ting. Denne Sag har været fremme i to Møder, det ene Møde holdtes den 11. Marts 1911, og det andet Møde holdtes den 15. Januar i Aar. I det første af disse Møder var et af de Hovedspørgsmaal, der forelaa til Debat, en Disput imellem den højtærede nuværende Landbrugsminister og den tidligere Landbrugsminister om, hvorvidt disse Forhold havde været rigtigt behandlede af den tidligere Landbrugsminister, og den nuværende Landbrugsminister gjorde gældende, at de ikke havde været rigtigt behandlede af den ærede tidligere Landbrugsminister, idet denne ikke havde benyttet de embedsmæssige Organer, som stod til hans Raadighed, ved Behandlingen af disse Sager, men underhaanden havde sendt dem til Behandling i de paagældende Husmandsforeninger. Jeg kan ikke nægte, at jeg ganske maa holde med den nuværende højtærede Landbrugsminister i den Opfattelse, som er gjort gældende, at det er Ministerens Pligt ikke at behandle Sagerne underhaanden med udenforstaaende Myndigheder eller private, men derimod at behandle dem med de lovbestemte Organer, som staa til Ministerens Raadighed. Jeg tror, det vilde føre til

meget uheldige Konsekvenser, hvis det administrative Apparat sættes til Side, og Ministrene i Stedet begyndte at føre Underhaandsforhandlinger og -afgørelser ind i vor Administration. Det er ikke noget, som er ukendt. Gaa vi tilbage i vor Administrations Historie, finde vi i visse Epoker saadanne Metoder anvendte, men det er sændelig Forhold, som nu til Dags absolut fordømmes. Jeg skal nævne saadanne Forhold, som man kom ind paa under det Struenseeske Regimente, saadanne Forhold, som man kom ind paa under Frederik den 6te, som var meget tilbøjelig til at sætte Kollegierne til Side og lade sig betjene af sine Generaler; og jeg skal nævne saadanne Forhold, som kom frem enkeltvis under tidligere Ministerier. For en Snes Aar siden vakte det saaledes ret betydelig Opsigt, da den daværende Kultusminister indlod sig paa at forhandle med udenfor Ministeriet staaende Embedsmænd og underskrev de Skrivelser, de bragte ham op i Ministeriet. Det vakte den Gang en meget bestemt Indsigelse fra Venstre, som fandt, at noget saadant ikke kunde tilstedes, og det, der her er foregaaet, er nøje beslægtet dermed. Jeg forstaaer ikke, at man harkunnet rettet den Beskyldning mod den højtærede nuværende Landbrugsminister, at han er den største Bureaukrat i Danmark, fordi han opretholder det Krav, at de lovlige Kontorer og Myndigheder ved slige Lejligheder, som her er paa Tale, skulle benyttes. Det er et ganske primitivt Krav, at man skal benytte de lovlige Embedsmænd ved Behandlingen af de Sager, som indgaa til Ministeriet.

Jeg mener derfor, at det, set fra dette Synspunkt, er med Rette, at den nuværende Landbrugsminister har gjort Indvendinger mod den Maade, hvorpaa denne Sag er bleven behandlet, og jeg tror ogsaa, at det er med fuld Føje, at den nuværende Landbrugsminister har gjort Indsigelse imod, at der blev foretaget saa lidt i denne Sag, eller rettere, at der saa at sige officielt intet blev foretaget. Som ærede Medlemmer nu ere i Stand til at se, kunne Sager som den foreliggende ikke henligge, de ere af en saadan Beskaffenhed, at man er nødt til at søge at komme til andre Forhold. Man behøver aldeles ikke at fælde Fordømmelsesdom over de Mænd, her er Tale om, de have ikke en administrativ Uddannelse, og det er endnu mindre Folk med en grundig regnskabsmæssig Uddannelse. Her er Tale om en Nybegyndelse paa et særligt Omraade,